

СТУДЭНЦКАЯ

ДУМКА

грамадска-палітычны
ды культуралагічны
часопіс студэнцкага патрыятычнага
згуртаваньня "Сьвітанак"

№ 1 1988 лістапад-сьнежань 1988 год I

На працягу 20-х – 30-х гадоў у старадаўняй сталіцы Беларусі – Віцебні "Беларускім Студэнцтвам" выдэвалася грамадска-навуковая і літаратурная часопісь "Студэнцкая думка". Сёньня мы адчуваем сябе напачаткам і тых барацьбітоў-студэнтаў, якія ў варункх занятольнай буржуазнай Польшчы Заходняй Беларусі будзілі заспаваю нацыянальную сыячонасьць беларусаў. Мэты, наспадзеньня так тмаг гадоў таму, да сьцягоўня ня зьдэйсьненьн. І тэту начнем са спадчыні!!!

СТУДЭНЦКАЯ ДУМКА ! № 3 /10/ ! 1928 верасень – кастрычнік 1928

Беларускае студэнства!

У так важную істарычна хвіліну зьвяртаемся да Цябе з заклікам:

Кожны будзь на сваім мейсцы! — Гэта знача, хто Беларусам і студэнтам чуецца і зааеца, будзь такім усюды, скрозь і заўсёды. Нашаму бо пакаленьню суджана разбудовываць вялікую Будыніну Вацькаўшчыны. А да гэтай патрэбна перадусім глыбокая вера, вера ў сьвятасьць сваіх пачынаньняў, ды блэзуюна—цвёрдая дысцыпліна.

Беларускае студэнства!

Пад бел-чырвоная-белым сьцягам, вучыся кіліна і сумленна! Гэтага жадае ад Цябе Вацькаўшчына наша сьляньня. А скончышы навуковы прымаваноні — кожны і адусюло з тым-жа нацыянальным сьцягам сыяжайся на родны беларускі палестак. Гэта мэта Тага заўтрашняга.

Veritatem sequi et tueri iustitiam!
Salus patriae suprema lex!

Аб'яднаньне Беларускіх Студэнцкіх Арганізацыяў.

ЗДАВАЙМА ІСПЫТЫ ПА-БЕЛАРУСКУ!

Сёння перад беларускім народам паўстала пытаньне: альбо жыць, альбо зьнікнуць. Апошнія 30 гадоў працягваецца нястрыманая агонія роднае мовы. І калі мы дамо зьнікнуць сваёй мове, з паверхні Зямлі зьнікнем і мы самі як народ.

У гэтым становішчы вельмі шмат залежыць ад нашае прынцыповасці, як мы будзем размаўляць дома, у краме, на працы, урэшце, з каханай дзяўчынай, са сваім дзіцём. А для студэнта гэта найперш здаваць іспыты ды залікі па-беларуску, пісаць па-беларуску курсавыя ды лабараторныя працы, ды і нарэшце, дыплом. На сёняшні дзень, дзякуючы перабудове, гэта ўжо ня рэдкасць. Хіця яшчэ год таму ад дзе-якога выкладчыка можна было пачуць: "Вы што не можете по-нормальному говорить!!!" Мы нават пачынаем усвядомляць неабходнасць беларусізацыі інстытуту.

Праўда, перайсьці на мову для шмат каго вельмі складаная справа. Па-першае, у маральным плане: як паглядзець у вочы сваім суккурснікам, выкладчыкам, дэкану? Па-другое, у чыста тэхнічным плане: гэта слабое валоданьне мовай, навуковай тэрміналогіяй і г.д. Паспрабую даць такія сьвякія парады са свайго ўласнага досведу, бо сам прайшоў гэты шлях. Я усвядоміў сябе даволі позна, аж на трэцім курсе, тады й напісаў сваю першую курсавую "Лясны гадавальнік" па-беларуску.

Ня трэба сьляпацца, сёння загаварыў на мове са сваім сябрам, заўтра з выкладчыкам, а потым, глядзіт, і з дэканам. Галоўнае паступова пазбаўляцца комплексу, што мы ў нечым вінаватыя перад імі, быццам мы нешта ўкралі ў іх. Трэба набірацца гонару за сябе, каб сьмела глядзець у вочы сьвету абываталю. Гэты комплекс больш уласцівы вясковым. Хто хоча, каб яго лічылі "колхозніком"? У гараджаніна на маральную руку часам уплывае кепскае ватоданьне мовай. Зьяўляюцца пакутлівыя думкі: "Скажу па-руску - здрада ізраэлю, скажу па-беларуску ды раптам з памылкамі!" Пра сорам ня можа і быць гаворкі. Трэба добра ўсвядоміць, што толькі гаворачы можна навучніцка думаць па-беларуску, выпрацаваць правільнае вымаўленьне, адшліфавать мову, выкараніць русізмы. Галоўнае не баяцца! А якому недалугу на сьмяшкі можна й адказаць: "Так, раней я ніколі не размаўляў па-беларуску. Хай у мяне ёсьць памылкі, але ў мяне ёсьць і жаданьне, наго нямя ў цябе. І я ведаю, што буду прыгожа гаварыць на мове маіх дзядоў".

Калі асноўным для цябе зьяўляецца кепскае валоданьне мовай, то лепш за ўсё пачынаць з нейкага аднаго прадмету, пачацця каг гэта

была нейкая курсавая ці лабараторная праца. Такім чынам пад час напісання праекту наступова шліфуецца мова і ўжо пры канцы семестра адчуваецца можа ўжо абараніць яго па-беларуску. У наступным семестры можна ўзяцца гэтак ужо за ўсе курсавыя. Далейшым этапам будзе пераход цалкам на мову.

На першым этапе асабліва часта даводзіцца звяртацца да слоўніка, гэта стаіла, робіць працу малапрадукцыйнай. Таму рэкамендуем асабліва не баяцца русізмаў, не ламаць дужа галавы як напісаць. Няхай сёння ты напісаў "поўнасьцю", а заўтра калі даведаешся, што ёсць больш беларускае слова, напішаш "цалкам". Галоўнае каб гэты русізм моцна не вытыркаўся з кантэксту, ня рухну малёдыку беларускае мова. Тут яшчэ трэба звяртацца на тое, што нашы выкладчыкі самі ня ведаюць мовы. Таму трэба больш выяўляць творчасці, смеласці, ствараць новыя словы, тэрміны. Калі яны будуць удалыя, то і замацуюцца практыкай. Напрыклад, "индукционную катушку" можна назваць "індукцыйнай шпуляй", "гусеничный трактор" - "вусляёвым трактарам".

Вялікую дапамогу могуць аказаць тэрміналагічныя слоўнікі, але нажаль маем іх вельмі няшмат. Праца па іх стварэнні фактычна спынілася на пачатку 30-х гадоў. Гэта задача наша сённяшняя. За няпоўнае дзесяцігоддзе ленінскае нацыянальнае палітыкі /20-30 г.г./ наша мова зрабіла вялікі ўзлет, было выдадзена некалькі тузінаў тэрміналагічных слоўнікаў амаль-што па ўсіх галінах навукі. Гэты выпуск /24 кнігі 1922-1930 г.г./ мае назву "Беларуская навуковая тэрміналогія". Даўна насypeў час перавыдаць гэтыя слоўнікі хаця б на паліграфічнай базе Інстытута. Справа нескладаная: па 25 аркушоў кожны. А ўвогуле падаю ніжэй спіс літаратуры, якой раю карыстацца студэнтам БТІ:

1. Беларуская навуковая тэрміналогія. Мн., 1922-1930. Вып. 1-24.
2. Болсун А.І., Рапановіч Я.Н. Слоўнік фізічных і астранамічных тэрмінаў. Мн., 1979. 183 с.
3. Киселевский А.И. Латино-русско-белорусский ботанический словарь. Мн., 1983. 192 с.
4. Русско-белорусский словарь общественно-политической терминологии. Под ред. Н.В.Вирилло и М.Р.Судника. Мн., 1970, 451 с.
5. Слоўнік хімічнай тэрміналогіі /агульная хімія/ ў ліку 2552 тэрмінаў. Мн., 1929. 177 с.
6. Тэнічная тэрміналогія. Мн., 1932. Вып. 1. 262 с.

І апошняе, хацелася б зарэнтаваць Вас збіраць тэрміналагічныя адзінкі па хіміі, біялогіі, батаніцы і г.д., якіх няма ў руска-беларускіх слоўніках. Мы ўсе гуртам павінны ўзяцца за стварэнне арыгінальнай беларускай навуковай тэрміналогіі. Тым больш трэба памятаць, што нашых сяброў будуць ісці наступныя курсы.

Ну то ў добры шлях!

КРОНІКА; КРОНІКА; КРОНІКА

Згодна з планам работы аб'яднання, сябрамі "Світанку" вялася падрыхтоўка вечаў з нагоды памяці паэта Ларыса Геніюш. Маё імя Ларыса Геніюш, маё імя сёння як боль!". Меркавалася, што ў вечах будучы браць удзел: сяброўка Л. Геніюш паэтка з Гародні дачка Бічэль-Загнетава, маладыя паэты з "Тутэйшых" Міхась Скобла і Вольга Куртаніч /Лобін/, на верты спадарыні Геніюш меліся сыняваць Алесь Камоцкі, Міхась Магэр, Вольга Цярэпчанка /Томля/. Перад вечаўнай былі запланаваны: кірмаш, разпродаж беларускае керамікі, фотавыстава

Але сёння трэба прызнацца, што вечаўнае ласнулася... Атрымаўшы папярэдні дазвол у парткаме Інстытута, праз тыдзень мы даведаліся: "Почему бы вам не провести вечер Якуба Коласа, а не этой фашистской и националистической деятельности". Не ставім пад сумнеў дасведчанасць сакратара парткама, але мусім заявіць: "Гэтай "фашистоўскай і нацыяналістычнай дзейчак" было выдадзена ў Савецкай Беларусі дзве кнігі "Невадам з Нёмана"/1967, зборнік рэдагаваў У. Караткевіч/ дн "На чабары настоена"/1982/. На 1989 год выдавецтва "Мастацкая літатура" запланавала выпуск выбранных вершаў слаўтай паэткі.

Схіляючы голаў перад талентам і мужнасцю Ларыса Геніюш, мы змяшчаем сёння некалькі вершаў з не надрукаванае спадчыны:

Сэрца ня здасца

Сярод загадаў, чужых, нялюдскіх,
Дзе права жыць, нам даюць, як ласку,
Стукача сэрца па-беларуску,
І сэрцу цяжка.

Вабяць настэрна касмічным дзівам,
Секіць нагрозаў спалохі ночы.
Слухаць іх баяў, брудных, ільжывых,
Сэрца ня хоча.

Ад ніў, абманам забраных у няволю,
За мову продкаў, што хочуць сыперці,
Па-беларуску нясыцерным болем
Крываваць сэрца.

Насуграць родных, насуграць брацьцяў,
Гэтай варожай ласцы-няласцы
У беларускай сялянскай хаце
Сэрца не здасца.

Ад сіл варожых у краі аж гразка,
Народ знявольці, аднак, ня проста:
Стукачуха сэрца па-беларуску
Крывавай помстай.

Страх — за прауду кінуцца ў бой,
Страх — не дагадзіць ахунанту,
Віль удома самім сабой,
Чалавекам быць! —

страх праліты...

Суд — за думкі вольны размах,
Воля — толькі праданаму слову.
Беларусам быць — тройчы страх,
Страх — валодаць роднаю мовай.

Страх — удалець менш братоў,
Перад здыскам страх не скарнута
Страх — маліцца на мове дзядоў,
Дзікі страх — наогул маліцца!

Страх — што ў вечах Каміда,
Страх за сына, што пойдзе ў локот
Страх — што бліжняга не прадаў,
Страх — што часны,
што не жывела.

Страх гуманасці, дабраты,
Перад рускім страх,
перад ляхам...

Ці ж мы горшыя, га, браты?
Можа хопіць гэтага страху?

Край мой любі, войнамі змушаны,
Над народам сьмяротны цень...
Моладзь споена, моладзь аблучана -
Ці падме Цябе з калень?

Адным - чарку, другім - у партыю,
Тоткі б нечым заліснуць рот.
А дзе ж тыя, чагосьці партня,
Што сталі б за свой народ?

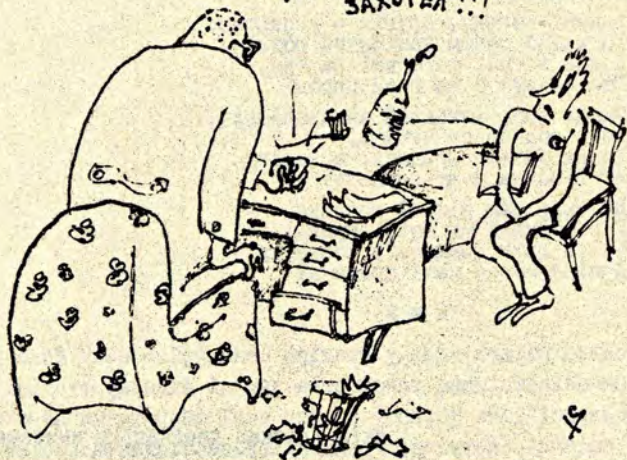
Шкода вас, хлусьней заняволеных...
Мовы роднае не чуць.
Можна збожжа прадаць, жывеліну,
А ці можна душу прадаць?

Не было нам ніколі саладка,
Горда умелі мы боль стрываць.
Можна хату прадаць і вопратку,
А ці ж можна маті прадаць?

19 кастрычніка гэтага года ў сталіцы Беларусі Менску было ўтворана гістарычна-асьветніцкае таварыства памяці ахвяраў сталінізму "Мартыралог Беларусі". На ўстаноўчым сходзе былі запрошаны народныя пісьменьнікі, мастакі, артысты, ^{якія ўласнай дзейнасьцю вызначылі} грамадзяне, асабіста адносіны да сталінізму як да аднаго з самых антыгуманных, дзяржаўна-палітычных рэжымаў у гісторыі чалавечтва. Усяго сабралася каля чатырохсот чалавек.

Як вядома населя гэтае падзеі ў перыядычным друку рэспублікі разгарнулася кампанія паваньня нефармальнах патрыятычных згуртаваньняў моладзі, таварыства "Мартыралог Беларусі", арганізацыйнага камітэта па стварэньні Беларускага Народнага Фронту за перабудову "Адраджэньне", творчых саюзаў ды іншых прагрэсіўных арганізацый. Узгадайма "Эвалюцыю палітычнага невуцтва", "Цена на хвалі перабудовы", "Нам с вамі не по пути" і г.д. У складаўшыхся ва ўмовах неадасьведчанаму чытачу было цяжка разабрацца ў палітычнай сітуацыі. Відэць, з гэтай мэтай камітэтам камсомала 4 курса факультэта тэхналогіі і тэхнікі лясной прамысловасьці была вывешаная насыпанная газета "Комитет комсомоло предлагает обсудить", у якой былі зьмяшчаны вышэйзгаданыя артыкулы, а таксама "дэкларацыя "Мартыралогу Беларусі"". Адным словам чытайма ды параўноўвайма! Але правісеўшын і гадзінь яна была зьнятая і дастаўлена ў наіткі інстытута, сьледам ёй выкліканы яе галоўны стваральнік Барыс Шалко, якому было заяўлена ці больш ці менш: "Будзь выключен из комсомола и отчислен из института!" Але дзякуючы таму, што ў хуткім часе наша прэса прарвала блокаду паваньня, прысуд ня ёй выкананы.

Что!? В МАРТИРОЛОГ*
ЗАХОТЕА!!!

Мартыролог — зьбіс пакутнікаў, ахвяр; слова грэчаскага паходжаньня; прыйшло ў беларускую мову ў сярэднявеччы.

* * *

У сярэдзіне лістапада адбылася сустрэча трох сяброў "Сьвітанку" Юрася Пятрова, Алеся Марозіка, Алеся Гуркова з сакратаром партыйнага камітэта Інстытута тав. Сімановічам. Гутарка пачалася са слоў: "Подождите, я перепишу вати фамилии..."

Далей былі высветлены пазіцыі па шэрагу пытанняў.

— Дык як цяпер нам зьбірацца на паседжаньні, да нас дайці чуткі, што парткам забараніў даваць нам аўдыторыю, нават на камсамольскія сходны трэба браць дазвол у камітэце камсамола Інстытута???

— Да вот так. Кожны раз будзеце прадставляць в камітэт камсамола сценарый соіх собраний. А мы будем решать, позволить или нет. Вести заседание будет представитель комитета камсамола, в соответствии со сценарием предоставлять слово.

— А ці павінны быць у сценары рэплікі зь мейсцаў?

— И реплики тоже.

— Мы хачелі б запрасіць загадчыка катэдры гісторыі Інстытута культуры Анатоля Грыцкевіча на адно са сваіх наседжаньняў.

— Из института культуры? Ну, тогда там у него и собирайтесь!..

- Згодна з пастановай XIX партканфэрэнцыі "Аб публічнасці" тваго органу друку, на старонках якіх былі пакрытыкаваны пэўныя асобы, павінны даць гэтым асобам месца для публічнага адказу. Наша інстытутская п'яттыражка перадрукавала з рэспубліканскай прэсы вядомы артыкул "Эвалюцыйна палітычнага неўпътства". Артыкул, які успрымаецца, як палітычны данос на лідараў патрыятычнага клуба "Талака", як маніфест антыперабудовачных сілаў на Беларусі. Мы ведаем, што людзі, якіх закранулі ў гэтым артыкуле, падалі свае адказы ў пераг рэспубліканскіх газет. Ці будуць з'явіцца ў нашым "Тэхналагі" іх адказы?

- Чо?! Ніякіх людзей со стороны. Сотрудники нашого института не могут месяцами напечатать свои материалы.

АБ'ЯВЫ, АБВЕСТКІ

* * *

У інстытуце працягваецца збор подпісаў выкладчыкаў, навуковых супрацоўнікаў, лабарантаў, абслугоўваючага персаналу, студэнтаў пад лістом у Вярхоўную Раду БССР з прапановай надаць беларускай мове статус дзяржаўнай на тэрыторыі Беларусі.

На сённяшні дзень сабрана каля 350 подпісаў. Азнаёміцца з лістом ды паставіць свой подпіс магчыма ў Інтэрнэце №5 пакой 85Б /Марозік Алесь/, а таксама ў 4-м Інтэрнэце пакой №139/Трусаў Аляксей/. Дадамо яшчэ, што ў вышэйзгаданых спадароў вы можаце ўзяць пачытаць разнастойныя матэрыялы Арганізацыйнага камітэту Беларускага Народнага Фронту за перабудову "Адраджэнне".

* * *

Працягваецца збор беларускіх кніг для Беларускага ліцэя імя Браніслава Тарашкевіча ў Бельску-Падляскім /Польча/.

У складаных варунках апынулася Беларуская Нацыянальная рэнесансавая у ЛР /500 тыс./ Храніцца нестача мастацкай літаратуры, падручнікаў, прэскі 1 г.д. Вось што гаворыць настаўніца беларускай мовы ліцэя ў Бельску-Падляскім Зера Рынчэ: "Увесь матэрыял мусім рабіць у школе. Каб дадамо даць падручнік, нават няма мовы. Да таго ж падручнік вельмі недасканалы. Таму пакутуем з граматыкай ды гісторыяй Беларусі. У вельмі цяжкіх сітуацыях ратуе нас "Ліва"/"Ютні-дзевік Беларускага Грамадска-культурнага Таварства ў Польчы ІІКРІ/. На жаль, улады асветы Саветаў Беларусі пакуль што не рэагуюць на настойлівыя просьбы школ аб помачы. Не рэагуюць таксама на просьбы Галоўнага праўлення БІКІ. У дадзеным становішчы суполка "Зьвітанак" вырашыла сабраць бібліятэчку беларускай кнігі для ліцэя імя Б.Тарашкевіча і даслаць яе ў Бельск-Падляскі.

Калі ў Галоўнага чытача ўзнікла жаданне ахвяраваць якую беларускую кнігу для гэтай справы, то прасім паведаміць па тэлефоне 34-42-76 Алесю Гуркову.

У хуткім часе ў нашым інстытуце пачне сваю працу Дыскусійна-палітычны клуб імя Францішка Скарыны. Сваёй задачай ён ставіць пачаць і ажыццяўляць абмеркаванне пытанняў культуры, мовы, гісторыі беларускага народа. Першае паседжанне мае адбыцца пры канцы снежня на тэма: "Цёмныя плямы ў гісторыі ўтварэння КП Беларусі і Беларускай ССР". На паседжанне запрашаюцца літаратар Эрнэст Ядугін, гісторык Анатоль Сідарэвіч, гісторык Мікола Сташкевіч. Гэтае шырокае кола прадстаўнікоў супрацьлеглых поглядаў наводзіць на думку, што чакаецца моцная навуковая бойка.

Сябры армянскага зямляцтва ў Менску / студэнты нашага інстытута/ вядуць падрыхтоўку да прэс-канферэнцыі "Нагорны Карабах — чуткі і праўда". Усіх, каго зацікавілі дэзье апошнія абвесткі, раім больш пільна ўглядацца ў тую аб'ядн, што вісяць на дошцы ў фэе чацьвертага корпусу.

Увага !!

РЕДАКЦЫЯ ЗВЯРТАЕЦЦА DA УСІХ СТУДЭНТАЎ
З ПРОСЬБАЙ ДАСЫЛАЦЬ МАТЭРЫЯЛЫ
ХАРАКТЭРУ КУЛЬТУРНА-ГРАМАДСКАГА, ПАЛІТЫЧНАГА,
НАВУКОВАГА, ЭКАНАМІЧНАГА,
ЛІТАРАТУРНА-МАСТАЦКАГА, ГУМАРЫСТЫЧНАГА,
САТЫРЫЧНАГА, АБВЕСТКІ
АСАБЛІВУЮ ЦІКАЎНАСНЬ МАЕМ DA МАТЭРЫЯЛАЎ ПА ПРАБЛЕМАХ
ЭКАЛОГІІ.

*Адажжна, брацця, наперад ідзіце
Цвёрдай і правай ступою,
Кожнаму ў вочы сьмела глядзіце,
Праўду нясіце з сабою.*

Карусь Каганец.

Выдадзена коштам суполкі "Сьвітанак"